

Bruksela, 29 marca 2017 r.
(OR. en)

7707/17

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2016/0282 (COD)

AGRI 164
AGRILEG 65
AGRIFIN 32
AGRISTR 29
AGRIORG 33
CODEC 490

NOTA

Od: Prezydencja

Do: Rada

Nr dok. Kom.: 12187/16 + ADD1, ADD 2

Dotyczy: Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2012/2002 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1305/2013, (UE) nr 1306/2013, (UE) nr 1307/2013, (UE) nr 1308/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014, (UE) nr 283/2014, (UE) nr 652/2014 oraz decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 541/2014/UE (wniosek zbiorczy)
– Aktualna sytuacja i wymiana poglądów

W załączniku do niniejszej noty znajduje się sprawozdanie w sprawie aktualnego stanu dyskusji na temat przepisów wyżej wymienionego wniosku dotyczących rolnictwa, które zostało opracowane przez prezydencję na jej odpowiedzialność.

Zachęca się ministrów, by na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w dniu 3 kwietnia wymienili poglądy co do najważniejszych nierozstrzygniętych kwestii dotyczących ogólnego pakietu kompromisowego przedstawionego w sekcji 5 sprawozdania, tak aby przygotować wskazówki polityczne dla Specjalnego Komitetu ds. Rolnictwa z myślą o umożliwieniu mu osiągnięcia porozumienia w sprawie pakietu kompromisowego w dniu 10 kwietnia 2017 r.

Sprawozdanie prezydencji w sprawie aktualnego stanu dyskusji na temat wniosku zbiorczego w odniesieniu do jego przepisów dotyczących rolnictwa

1. Wprowadzenie

Komisja przedstawiła odnośny wniosek zbiorczy w dniu 14 września 2016 r.

Wniosek ten jest częścią przeglądu wieloletnich ram finansowych (WRF) i zawiera zmiany do łącznie piętnastu istniejących aktów prawnych, w tym do wszystkich czterech podstawowych aktów ustanawiających obecne ramy prawne wspólnej polityki rolnej (WPR): rozporządzenia (UE) 1305/2013 (rozwój obszarów wiejskich), rozporządzenia (UE) 1306/2013 (rozporządzenie horyzontalne), rozporządzenia (UE) 1307/2013 (płatności bezpośrednie) i rozporządzenia (UE) 1308/2013 (wspólna organizacja rynków produktów rolnych).

2. Podstawa prawna

W zakresie, w jakim odnosi się to do przepisów dotyczących rolnictwa, mającą zastosowanie podstawą prawną jest art. 42 i art. 43 ust. 2 TUE.

3. Cel

Niniejszy wniosek stanowi drugi etap trwającego procesu upraszczania WPR. Jest następstwem kilku serii modyfikacji mających na celu uproszczenie wytycznych Komisji oraz prawa wtórnego. Uproszczenie ma doprowadzić do zmniejszenia obciążenia zarówno dla rolników, jak i dla władz krajowych i regionalnych, oraz ułatwienie im życia.

4. Aktualne zaawansowanie dyskusji

Komisja przedstawiła część wniosku dotyczącą kwestii rolnych na posiedzeniu Specjalnego Komitetu ds. Rolnictwa (SCA) w dniu 26 września 2016 r. i na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w dniu 10 października 2016 r. Następnie SCA przeprowadził szczegółową analizę wniosku na łącznie dziewięciu posiedzeniach (cztery zorganizowano podczas prezydencji słowackiej, a pięć podczas prezydencji maltańskiej).

Opracowany przez prezydencję **pakiet kompromisowy**, który zamieszczono w dok. 7527/1/17 REV 1, był kilkakrotnie analizowany przez SCA, w wyniku czego wypracowano szerokie porozumienie.

Pakiet kompromisowy zawiera prawie wszystkie poprawki zaproponowane przez Komisję (w niektórych przypadkach po dokonaniu zmian redakcyjnych), ponieważ większość delegacji zgadza się, że te przyczyniłyby się do uproszczenia. Niemniej jednak, propozycja Komisji, by wyeliminować tzw. **zasadę „50/50”** dotyczącą dzielenia się niepodlegającymi zwrotowi, nieprawidłowymi płatnościami została odrzucona przez niemal wszystkie delegacje. W związku z tym propozycja ta nie została włączona do pakietu kompromisowego.

5. Kluczowe nierozstrzygnięte kwestie

Wiele kluczowych nierozstrzygniętych kwestii dotyczy rozporządzenia (UE) 1307/2013 (**płatności bezpośrednie**).

Najważniejsza z nich to kwestia **dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją** (art. 52 i 53). Wszystkie delegacje są w stanie zaakceptować zaproponowane przez prezydencję kompromisowe brzmienie art. 52. Większość delegacji może zaakceptować kompromisowe brzmienie art. 53, w myśl którego państwa członkowskie mogłyby dokonywać przeglądu krajowych decyzji co roku. Niemniej jednak niektóre delegacje i przedstawiciel Komisji uważają, że zmiana ta to jeden krok za daleko, w związku z tym nie byłoby to uproszczenie.

Ponadto niektóre delegacje opowiadają się za dodatkowymi zmianami dotyczącymi dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją w odniesieniu do: (i) produktów, na które może zostać przyznane wsparcie związane z produkcją; (ii) dodatkowego wsparcia z tytułu upraw roślin wysokobiałkowych; oraz (iii) metody postępowania w przypadku przekroczenia limitów ilościowych ustanowionych dla płatności związanych z produkcją. Jednak kilka innych delegacji i przedstawiciel Komisji sprzeciwiają się dodaniu tego rodzaju zmian do kompromisowego pakietu, powołując się w szczególności na skutki na poziomie WTO.

Inna nierozstrzygnięta kwestia dotyczy systemu mającego zastosowanie do **młodych rolników**. Większość delegacji popiera lub jest w stanie zaakceptować propozycję prezydencji, aby odrzucić poprawki zaproponowane przez Komisję i utrzymać *status quo*. Niemniej jednak niektóre delegacje wyrażają z tego powodu ubolewanie, mając na uwadze, że propozycja Komisji wprowadziłaby przydatne uproszczenie i powinna przynajmniej zostać utrzymana jako rozwiązanie fakultatywne. Przedstawiciel Komisji jest przeciwny nadaniu proponowanym zmianom charakteru fakultatywnego, gdyż mogłoby to niepotrzebnie wydłużyć i tak długą listę możliwych sposobów wdrożenia.

Trzecia nierozstrzygnięta kwestia to klauzula dotycząca **rolnika aktywnego zawodowo**. Wszystkie delegacje popierają elastyczność, którą wprowadziłby nowy art. 9 ust. 7. Większość delegacji może także poprzeć nowy art. 9 ust. 8, zgodnie z którym stosowanie klauzuli dotyczącej rolnika aktywnego zawodowo stałoby się fakultatywne od 2018 r. Niektóre delegacje nie popierają jednak tego ostatniego przepisu, opowiadając się za utrzymaniem zharmonizowanego podejścia w odniesieniu do wszystkich państw członkowskich.

Ostatnia nierozstrzygnięta kwestia dotycząca płatności bezpośrednich wiąże się z wnioskiem niektórych delegacji, by uzupełnić art. 11 w taki sposób, by doprecyzować, że państwa członkowskie mogą zmieniać swoje decyzje dotyczące **ograniczenia** niektórych płatności bezpośrednich. Przedstawiciel Komisji wskazał już, że jego instytucja mogłaby wydać oświadczenie potwierdzające, że jest to już możliwe.

W odniesieniu do rozporządzenia 1305/2013 (**rozwój obszarów wiejskich**) niektóre delegacje wyraziły zastrzeżenia odnośnie do różnych warunków mających zastosowanie w przypadku wsparcia w postaci instrumentów finansowych. Przedstawiciel Komisji przekonuje, że promowanie stosowania tych instrumentów ma zasadnicze znaczenie dla pobudzenia wzrostu i tworzenia nowych miejsc pracy na obszarach wiejskich. Jeśli chodzi o nowe **narzędzie stabilizacji dochodów**, niektóre delegacje wyraziły wątpliwości co do proponowanego progu 20 %, twierdząc, że jest to sprzeczne z orientacją rynkową WPR i może mieć istotne skutki na poziomie WTO. Inne delegacje chciałyby rozszerzyć ten próg na inne narzędzia zarządzania ryzykiem.

Jeśli chodzi o rozporządzenie (UE) 1306/2013 (**rozporządzenie horyzontalne**), pomimo że delegacje były w stanie zgodzić się na proponowaną procedurę ustalania współczynnika korygującego (**mechanizm dyscypliny finansowej**), niektóre delegacje z zadowoleniem przyjęłyby także dalsze uproszczenie zarządzania **rezerwą przeznaczoną na sytuacje kryzysowe w sektorze rolnym**; jest to jednak kwestia, którą należy się zająć w kontekście zmiany rozporządzenia finansowego.